

ČTYŘI DOBRODRUŽNÉ VÝZVY PRO ROK 2019

Tento článek pochází z webu Za horami.cz, kde najdete jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramcz](https://www.facebook.com/zahoramcz), co je nového.

Dávno jsem přišel na to, že předsevzetí jsou na houby. Neurčité chtění něco změnit zmizí většinou rychleji než oblíbená oplatka z batohu. Teprve pořádná výzva aspoň mně osobně nedá spát, dokud ji nepokořím. Učí mě postavit se k vlastní slabosti, pohodlnosti a dalším nepěkným vlastnostem čelem a pokud možno si souboj s nimi užít. Proto jsem vytvořil malou tradici každoročních cestovatelských výzev. Nejsou vždy nutně o překonávání sebe sama. Spíše o hledání nové inspirace. Pokud jste v tomhle byznysu noví, můžete si k těm letošním přidat i [loňské](#) nebo [předloňské](#).

VYDEJTE SE NA NÁHODNÝ VÝLET BEZ PLÁNU

Víkendový [čundr "bůh ví kam"](#) byl pro mě jednou z nejpříjemnějších akcí roku. Zkuste to taky. Stačí se vykašlat na

plánování a oddat se náhodě. Však ráno na nádraží se ukáže, co dnešek může nabídnout.

Pointou je **vybrat si náhodný dopravní prostředek a předem neurčený směr a vzdálenost**. Na podobný výlet se dá vyrazit i pěšky z libovolného místa. Záleží jen na vás, jak daleko a jakým stylem se chcete vypravit. Každopádně **absence nutnosti cokoliv připravovat předem a naopak množství překvapení, která taková cesta přináší, jsou osvěžující kombinace**.

U nás je hezky prakticky všude, ačkoliv extrémisti se neomezují pouze na vnitřní teritorium naší republiky. Slyšel jsem o frajerech, co se takhle sbalili a teprve na letišti zjišťovali, kam je zrovna nejlevnější si “odskočit”. To už je hodně pokročilý level, ale třeba se k němu jednou dopracuji.

Inspiraci a tipy pro takový výlet najdete ve výše odkazovaném článku.

PODĚLTE SE O INFORMACE

I když je v dnešní době internet přecpán cestovatelskými články a informacemi, **drtivá většina z nich se navzájem překrývá, je zastaralá, povrchní nebo pokrývá jen notoricky známá místa.**

Pokud jste byli někde, kde to stálo za to, a sami jste jakoukoliv relevantní zmínku dolovali z nejskrytějších kruhů webového pekla, **neskrblete si své poznatky a podělte se o ně.**

Není potřeba hned zakládat vlastní blog. To je práce pro většinu populace stále celkem náročná a hlavně zbytečná, pokud se jí nechcete věnovat soustavně. I když jakákoliv forma je fajn, pokud se dozvím cokoliv, co mi na [daném místě pomůže](#) (přežít). Ideálním jednorázovým či občasným řešením je **napsat článek na již existující médium.** Tak se pravděpodobně dostane k více lidem. Abych si nedělal jen promo svého webu, kde [hostující články publikuji velmi rád](#), můžete sepsat pár praktických rad třeba na [Hedvábnou stezku](#) nebo kamkoliv jinak. Důležitá je “novost” informace. Ať už ve smyslu aktuality nebo teritoriálního pokrytí.

Pomoci svým následovatelům můžete i když nejste zrovna rozený romanopisec. Obrovskou cenu mají i tak **drobné kroky** jako přidání kempovacího místa na [Wild Camping Tips](#) či jakéhokoliv užitečného bodu zájmu v [Maps.me](#), editace místa na [Wikitravel](#), která mi sloužila za průvodce po mnoha neznámých městech, nebo jen odpověď na otázku ve fóru [Lonely Planet](#). I komentář s aktuální informací k tématu pod již hotovým článkem má velkou hodnotu. Sám často doplňuji texty podle nových připomínek od lidí, kteří někde byli po mně a také koukám do komentářů na jiných webech, jestli se něco nezměnilo.

Považuji za důležité své případné odpovědi **sdílet na platformách, které jsou veřejně přístupné a dohledatelné skrze odpovídající dotazy na googlu**. Jinými slovy – sice můžete psát jako šílení komentáře ve Facebookových cestovatelských skupinách, ale nikomu dalšímu, krom několika vyvolených, kteří dotaz položili nebo si jej zrovna v záplavě marasmu všimli, tím nepomůžete. Tím neříkám, že není fajn občas pomoci nějaké zmatené duši. Pokud zrovna vím, tak těch pár vteřin času na odpověď obětuji. Ale není to sdílení informací o moc širší a trvalejší než soukromý rozhovor s kamarádem.

Chajda v srdci Sajan. Kdybych jen tušil, co nás zde čeká...

NĚCO UKLIĎTE

Jak se máme čím dál tím lépe, začínáme si všimnout svinčičku okolo nás. V některých zemích si tímto uvědoměním už prošli, jiné teprve čeká bolestivé poznání, že značit horský trek pohozenýma laškama od piva není moc ok.

V této výzvě budu možná pranýřován za svůj patriotismus a omezenost, ale její smysl vidím v **lokální pomoci**. Podle mě je celkem k ničemu pokoušet se bojovat s větrnými mlýny a snažit se odklízet každodenní záplavu bordelu na vzdálené exotické pláži, která tam druhý den bude zas znova.

Podle mě má smysl pomoci nejprve místům blízko našich domovů. Oblíbený plac v lese za vesnicí, naše domácí vyhlídka atp. V Česku je spousta krásných míst, která v průběhu let zanesl nepořádek nebo i jen příležitostný odpad.

Tohle je výzva především pro mě samotného, ale budu rád, když se přidá co nejvíce lidí. **Pojďme se snažit zkulturnit naši přírodu, ať už tím, že nebudeme lhotejní k náhodným povalujícím se nepatřičnostem nebo tím, že se schválně někam vydáme s odpadkovým pytlím.** Sice nemám v plánu se zapojovat do hromadných akcí jako jsou ty pod hlavičkou [Uklidíme Česko](#), ale pro někoho to může být skvělá forma motivace.

Ruská skládka na tříděný odpad vedle kempu.

PŘEKONEJTE JEDEN SVŮJ LIMIT

O překonávání limitů a výstupech z komfortní zóny toho bylo napsáno hodně. Chce to přestat číst a pustit se do akce. Najít si konkrétní cíl, který leží za nějakým našim specifickým limitem a jít za ním. Pro mě to v roce 2018 bylo dokončení [Brněnského vokuhu vokoło Štatlu](#). Sto kilometrů ve 24 hodinách jsem zkoušel překonat poněkolkáté. Pokaždé se něco zvrtilo. Smůla, zranění, nepřipravenost... Letos jsem vzal přípravu relativně poctivě a své tělo i mysl nachystal na utrpení následované vysokou mírou satisfakce, že [jsem konečně pokořil dávnou nemesis](#).

Stačí zapátrat ve své hlavě, co byste chtěli pokořit, **aby vám to přineslo víc než jen odškrtnutí položky na seznamu. Překonání sebe sama by mělo obsahovat více než jen samotný konec výkonu a pochvalné (sebe)poplácání po ramenou. Cesta k němu je stejně důležitá.**

Nehledě na průběžné vylepšování kondice v rámci přípravy mi daly pokusy dojít stovku třeba poznání, jak se chová mé tělo ve stavu totálního vyčerpání, pochopení mnoha praktických záležitostí stran péče o nohy, schopnost fyzického i mentálního boje s únavou, bolestí atp. Tedy věci, které lze reálně využít nejen v krizových situacích někde v horách.

Konkrétnost limitu a schopnost akceptovat trnitou cestu k jeho překonání jako vzdělávací a zdokonalovací proces namísto pouhé frajeřinky, že na to mám, jsou klíčovým prvkem této výzvy. I když, co si budeme nalhávat, vlastní ego v mém případě taky hrálo svou roli. Protože jsem si přece kdysi řekl, že to dám...

PŘIDÁTE SE?

Letošní výzvy jsou z části dílem vlastní inspirace, protože jsem něco podobného již absolvoval, a z části osobní motivací, co bych chtěl v dohledné době zvládnout. Věřím, že v nich nebudu sám. Klidně pište do komentářů nebo na [Facebook](#), jak se vám v nich daří ;)

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](#), kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](#), co je nového.

